

РЕШЕНИЕ

№ 2497

гр. София, 11.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.03.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ива Кечева

ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева

Мария Владимирова

при участието на секретаря Ива Лещарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **616** по описа за **2023** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, депозирана от Б. Г. Г., против Решение №4288 от 13.11.2022 г., постановено по АНД №203 по описа за 2022 г. на на Софийски районен съд - 106-ти състав. Със същото е потвърден Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство Серия К № 5281603, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал.4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП, обн. в ДВ бр. 20 от 05.03.1999 г., в сила от 01.09.1999 г./ на жалбоподателя Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН], в качеството му на управител на търговско дружество „Автолидер“ ООД, ЕИК[ЕИК] е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четирисотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП

В касационната жалба се излага становище, че постановеното съдебно решение е незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. Претендира се отмяна на постановеното решение и отмяна на атакувания електронен фиш. Алтернативно, в

случай, че съдът прецени съдебния акт за правилен по съществото на нарушението, то да отмени същия само досежно присъдените в тежест на жалбоподателя разноски за извършената съдебно-техническа експертиза. Моли за възлагане в тежест на ответника сторените пред двете инстанции разноски

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен не се явява и не изпраща процесуален представител.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно уведомен, чрез процесуалния си представител оспорва касационната жалба. Претендира сторените по делото разноски.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, чрез представителя си моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение, и е допустима.

Разгледана по същество е неоснователна. Съображенията за това са следните:

Софийски районен съд, въз основа на приложените писмени доказателства, е установил от фактическа страна, че на На 30.08.2021 г. в 19:16 ч. в [населено място], по [улица], до спирка „Гробищен парк-Б.“, с посока на движение от [улица]към [улица], при ограничение 50 км/ч за населено място, въведено с пътен знак В 26, лек автомобил марка „А.“, модел „А 6“ с рег. [рег.номер на МПС] се движи със скорост от 87 км/ч, установена след отчитане на допустима грешка в полеви условия 3 км/ч. | Направена е справка за собственост на заснетото МПС, видно от която собственик е търговско дружество „Автолидер“ ООД, представлявано от жалбоподателя Б. Г., в качеството му на негов управител. Нарушението е установено с техническо средство А. САМ 81 № 1174310 за контрол на скоростта с вградено разпознаване на регистрационните номера от разстояние. Отчетено е превишение от 37 км/ч на разрешената скорост за движение в процесния пътен участък.

За констатираното нарушение бил издаден оспореният електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система, с който на жалбоподателя, в качеството му на управител на търговско дружество „Автолидер“ ООД е наложено административно наказание „глоба“ в размер 400,00 /четиристотин/ лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 2 във вр. с ал. 1 ЗДвП.

Гореописаната фактическа обстановка е приета за установена въз основа на разпечатка от кадър на средство за контрол на скоростта; справка за собственост на МПС; заповед за утвърждаване на образец за електронен фиш; протокол за техническа

проверка; справка от СО, дирекция „Управление и анализ на трафика“; удостоверение за одобрен тип средство за измерване ;заключението на изготвената съдебно-техническа експертиза.

Съдът е приел, че средството за измерване отговаря на изискванията на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП и като такова е годно да измерва и установява превишена скорост.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено в съответствие с материалния закон и доказателствения материал по делото.

Съдът, приема, че съдебният акт е постановен и при правилно приложение на закона, като при неговото постановяване не е допуснато нарушение на материалния закон – касационно отменително основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс /НПК/.

С изменението разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, обн. ДВ. бр. 19/2015г., в първото изречение думите “техническо средство” са заменени с изрза “автоматизирано техническо средство или система”, който израз е част от съдържанието на нормата и в редакцията ѝ, към датата на извършване на процесното нарушение. Със същото изменение на закона в дефиницията за “електронен фиш” по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП е добавен изразът “и системи”, създадена е нова т. 65 на същия параграф, с която се определя понятието “автоматизирани технически средства и системи”, според която това са “уреди за контрол, работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно Закона за измерванията, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствието или отсъствието на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес.”

Съгласно разпоредбата на чл. 165, ал. 3 от ЗДвП /нова - ДВ бр. 19/2015 г./, на Министъра на вътрешните работи е делегирана компетентност да определи с наредба условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение. В тази връзка е издадена е Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г. на Министъра на вътрешните работи за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (ДВ, бр.36 от 2015 г.), в сила от 23.05.2015 г. С чл. 2 от Наредба № 8121з-532/2015 г., изрично е предвидено, че стационарните и мобилните автоматизирани технически средства и системи (АТСС) заснемат статични изображения във вид на снимков материал и/или динамични изображения–видеозаписи с данни за установените нарушения на правилата за движение. За тях, съгласно чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. се издават електронни фишове с използване на автоматизирана информационна система. Въведени са с чл. 7 – чл. 8 от Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., правила за означаване на местата за контрол с мобилни и стационарни АТСС, а с чл.8–чл.11 са регламентирани специални такива за използването на мобилни АТСС.

По време на извършване на процесното нарушение, действащата тогава и приложима на основание чл. 3, ал. 1 от ЗАНН, редакция на чл. 189, ал. 4, изречение първо от ЗДвП, допуска за нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система по § 6, т. 65 от ДР на ЗДвП, независимо дали стационарно или мобилно, да се издаде електронен фиш по § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП за налагането на глоба в размера, определен за този вид нарушение. Следователно, действащите разпоредби на ЗДвП и на Наредба № 8121з-532/12.05.2015 г., предвиждат, че издаването на електронни фишове включва и нарушения, установени и заснети с всички видове АТСС, в т.ч. мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя в присъствие на контролен орган, поставящ начало и край на работния процес.

Така процедурата за издаване на процесния Електронен фиш за налагане на глоба за установеното с мобилна видеосистема за наблюдение и регистрация на пътни нарушения за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП е проведена при наличието на предпоставките за приложението ѝ по чл. 189, ал. 4, изр. 2 от ЗДвП вр. § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП и вр. чл. 3 от Наредба № 8121з-532/2015 г. Спазени са изискванията за използването на мобилната видеосистема, тъй като същата е преминала съответната проверка, видно от обсъдените от първоинстанционния съд в мотивите на решението му доказателства. В тази връзка неоснователни са доводите на касатора, че нарушението не е заснето от надлежно сертифицирано и работещо автоматизирано техническо средство и че това не е обсъдено от СРС.

Касационният съдебен състав намира за правилни изводите на СРС относно авторството на деянието във връзка с нормата на чл. 188, ал. 1 от ЗДвП, съгласно която собственикът или този, на когото е предоставено моторното превозно средство, отговаря на извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. Разпоредбата на чл. 188, ал. 2 от ЗДвП, предвижда, че когато нарушението е извършено при управление на МПС, собственост на юридическо лице, предвиденото наказание се налага на неговия законен представител или на лицето, посочено от него, на което е предоставил управлението на моторното превозно средство. Такава декларация не е била представена от страна на касационния жалбоподател.

Разпоредбата на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП предвижда, че електронният фиш следва да бъде издаден в отсъствие както на контролния орган, така и на нарушителя. Електронният фиш има както установителни, така и санкционни функции, но доколкото съгласно § 6, т. 63 от ДР на ЗДвП се изготвя от административно-информационна система, в тази процедура не е предвидено произнасяне на административнонаказващ орган, поради това не съдържа подпис или обозначение на административни органи. Правилна е преценката на съда за съответствие на процесния електронен фиш с изискванията за съдържанието му, а доводите по този въпрос във жалбата пред РС са неоснователни.

С оглед на горното и предвид обхвата на проверката, дължима от касационната

инстанция, не се констатира наличието на касационни основания за отмяна на решението на СРС и същото следва да бъде оставено в сила.

Съдът споделя напълно и съображенията на първоинстанционния съд за възлагане в тежест на нарушителя на всички направени по делото разноси, в това число и тези за изготвяне на заключение по съдебно-техническата експертиза. Правилно съдът се е позовал на разпоредбата на чл. 84 ЗАНН във вр. с чл. 189, ал. 3 НПК и т. 2, б. „а” от Тълкувателно решение № 3 от 08.04.1985 г. по н.д. № 98/1984 г. на ОСНК на ВС и като е приел, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение, го е осъдил да заплати сторените по делото разноси. За пълнота, следва да бъде посочено, че в настоящото производство не подлежи на проверка правилността на решението на съда служебно да разпорежи събиране на допълнителни доказателства и да провери същите чрез изготвяне на заключение по експертиза. Отделен е въпросът, че предвид множеството релевиращи възражения от страна на жалбоподателя досежно установяване скоростта на движение и задължението за дирене на обективната истина, съдът е бил длъжен да положи максимални усилия за изясняване на делото от фактическа и правна страна, което е и сторил.

Ето защо, не са налице основания за отмяна на оспореното решение в частта относно разноските за експертиза.

При този изход на спора, касаторът следва да бъде осъден да заплати на ответника разноси за касационната инстанция, съобразно разпоредбата на чл. 63, ал. 5 от ЗАНН. Размерът на присъденото възнаграждение не може да надхвърля максималния размер за съответния вид дело, определен по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ (ЗПП). С оглед ниската фактическа и правна сложност на делото, съдът счита, че в тежест на касатора следва да бъде възложено юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XVI –ти касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №4288 от 13.11.2022 г., постановено по АНД №203 по описа за 2022 г. на на Софийски районен съд - 106-ти състав.

ОСЪЖДА Б. Г. Г., ЕГН [ЕГН] ДА ЗАПЛАТИ на Столична дирекция на вътрешните работи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80/осемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.